

230

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 14 listopada 1967 r.

w sprawie wydawania świadectwa radiooperatora

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. Nr 8, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Czynności radiooperatorów w radiokomunikacyjnej służbie morskiej, lotniczej i żeglugi śródlądowej mogą pełnić tylko te osoby, które wykażą się odpowiednim świadectwem, określonym w § 2.

§ 2. 1. Dla radiooperatorów w służbie morskiej, lotniczej i żeglugi śródlądowej ustala się następujące rodzaje świadectw:

- 1) świadectwo radiotelegrafisty pierwszej klasy w służbie morskiej lub lotniczej,
- 2) świadectwo radiotelegrafisty drugiej klasy w służbie morskiej lub lotniczej,
- 3) świadectwo specjalne radiotelegrafisty w służbie morskiej lub lotniczej,
- 4) świadectwo normalne radiotelefonisty w służbie morskiej, lotniczej lub żeglugi śródlądowej,
- 5) świadectwo ograniczone radiotelefonisty w służbie morskiej, lotniczej lub żeglugi śródlądowej.

2. Wzór świadectwa stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 3. O uzyskaniu świadectwa mogą ubiegać się osoby władające biegle językiem polskim w mowie i piśmie, które spełnią warunki ustalone dla uzyskania świadectwa danego

rodzaju oraz wykażą się odpowiednimi wiadomościami i umiejętnościami.

§ 4. Osoba ubiegająca się o świadectwo radiotelegrafisty pierwszej klasy powinna:

- 1) mieć ukończonych 21 lat,
- 2) mieć ukończoną szkołę średnią ogólnokształcącą lub średnią szkołę zawodową,
- 3) posiadać w służbie morskiej odbyłą co najmniej dwuletnią praktykę w charakterze radiotelegrafisty drugiej klasy na statkach morskich lub stacjach nadbrzeżnych, a w służbie lotniczej odbyłą praktykę pod nadzorem radiotelegrafisty pierwszej klasy co najmniej w czasie 50 godzin lotu na statku powietrznym wyposażonym w urządzenia radiowe.

§ 5. Osoba ubiegająca się o świadectwo radiotelegrafisty drugiej klasy powinna:

- 1) mieć ukończonych 19 lat życia,
- 2) mieć ukończoną szkołę średnią ogólnokształcącą lub średnią szkołę zawodową,
- 3) posiadać w służbie morskiej odbyłą co najmniej roczną praktykę w charakterze asystenta radiotelegrafisty pierwszej lub drugiej klasy na statkach morskich lub stacjach nadbrzeżnych, a w służbie lotniczej odbyłą

praktykę pod nadzorem radiotelegrafisty pierwszej klasy lub drugiej klasy co najmniej w czasie 25 godzin lotu na statku powietrznym wyposażonym w urządzenia radiowe.

§ 6. Osoba ubiegająca się o świadectwo specjalne radiotelegrafisty powinna:

- 1) mieć ukończonych 18 lat życia,
- 2) mieć ukończonych 9 klas szkoły średniej ogólnokształcącej lub odpowiednią ilość klas szkoły zawodowej,
- 3) posiadać w służbie morskiej odbyłą co najmniej sześciomiesięczną praktykę w charakterze asystenta radiotelegrafisty na statkach morskich lub stacjach nadbrzeżnych, a w służbie lotniczej odbyłą praktykę pod nadzorem radiotelegrafisty co najmniej w czasie 25 godzin lotu na statku powietrznym wyposażonym w urządzenia radiowe.

§ 7. Osoba ubiegająca się o świadectwo normalne radiotelefonisty powinna:

- 1) mieć ukończonych 18 lat życia,
- 2) w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej mieć ukończoną szkołę podstawową, a w służbie lotniczej szkołę średnią ogólnokształcącą lub średnią szkołę zawodową i odbyłą praktykę pod nadzorem osoby posiadającej jedno ze świadectw wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1—4 co najmniej w czasie 15 godzin lotu na statku powietrznym wyposażonym w urządzenia radiotelefoniczne.

§ 8. 1. Osoba ubiegająca się o świadectwo ograniczone radiotelefonisty powinna:

- 1) mieć ukończonych 18 lat życia,
- 2) w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej mieć ukończoną szkołę podstawową, a w służbie lotniczej mieć ukończoną szkołę ogólnokształcącą lub średnią szkołę zawodową oraz odbyłą odpowiednią praktykę pod nadzorem osoby posiadającej jedno ze świadectw wymienionych w § 2 ust. 1.

2. Dla pilotów szybowcowych i pilotów balonów wolnych w służbie lotniczej ubiegających się o świadectwo ograniczone radiotelefonisty obniża się granicę wieku do 16 lat, wykształcenie do dziewięciu klas szkoły ogólnokształcącej lub ukończenia równorzędnej klasy szkoły zawodowej. Pilot ci powinni odbyć odpowiednią praktykę pod nadzorem osoby posiadającej jedno ze świadectw określonych w § 2 ust. 1.

§ 9. Szczegółowe warunki wydawania świadectwa radiooperatora oraz wiadomości i umiejętności, którymi powinny wykazać się osoby ubiegające się o świadectwo radiooperatora danego rodzaju, określi Minister Łączności w zarządzeniu wydanym w porozumieniu z Ministrami Komunikacji i Żeglugi.

§ 10. 1. Wiadomości i umiejętności osób ubiegających się o uzyskanie świadectwa radiooperatora danego rodzaju podlegają sprawdzeniu w drodze egzaminów przeprowadzonych przez komisje egzaminacyjne powołane przez Ministra Łączności:

- 1) Komisję do Spraw Radiooperatorów w Służbie Morskiej i Żeglugi Śródlądowej,
- 2) Komisję do Spraw Radiooperatorów w Służbie Lotniczej.

2. W skład komisji określonej w ust. 1 pkt 1 wchodzi przedstawiciel Ministra Żeglugi, a w skład komisji określonej w ust. 1 pkt 2 — przedstawiciel Ministra Komunikacji.

3. Regulamin działania komisji wymienionych w ust. 1 zatwierdza Minister Łączności.

4. Za udział w pracach komisji, o których mowa w ust. 1, przewodniczącym, członkom i sekretarzom przysługuje wynagrodzenie, którego wysokość ustali Minister Łączności w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 11. Świadectwo radiooperatora wydaje Ministerstwo Łączności.

§ 12. 1. Ustala się następujące opłaty za sprawdzenie wymaganych wiadomości i umiejętności u osób ubiegających się o świadectwo:

- 1) radiotelegrafisty pierwszej klasy i drugiej klasy oraz specjalne radiotelegrafisty — 200 zł,
- 2) normalne radiotelefonisty — 100 zł,
- 3) ograniczone radiotelefonisty — 50 zł.

2. Opłatę ustaloną w ust. 1 należy wpłacić przed przystąpieniem do egzaminu na rachunek Ministerstwa Łączności.

3. Osoby ubiegające się o świadectwo ograniczone radiotelefonisty w celu niezawodowego wykonywania czynności radiotelefonisty uiszczają opłatę ustaloną w ust. 1 pkt 3 w niższej wysokości 20 zł.

§ 13. 1. Jeżeli odmowa wydania świadectwa radiooperatora nastąpiła ze względu na brak wymaganych wiadomości i umiejętności, Ministerstwo Łączności może na wniosek zainteresowanego wyznaczyć mu termin ponownego ubiegania się o świadectwo radiooperatora. Termin ten nie może być krótszy od trzech miesięcy ani dłuższy od jednego roku, licząc od daty odmowy wydania świadectwa.

2. W wypadku określonym w ust. 1 zakres wiadomości i umiejętności podlegających sprawdzeniu może być ograniczony do tych umiejętności lub przedmiotów, z których kandydat otrzymał na egzaminie ocenę niedostateczną.

§ 14. W razie zagubienia świadectwa radiooperatora duplikat tego świadectwa może być wystawiony przez Ministerstwo Łączności.

§ 15. Minister Łączności może uznać za ważne w zakresie obsługi urządzeń radiotelegraficznych i radiotelefonicznych w służbie morskiej i lotniczej świadectwo radiooperatora wydane przez władze innego państwa obywatelom polskim lub obywatelom państw obcych, pod warunkiem że posiadacz takiego świadectwa wykaze się znajomością języka polskiego i angielskiego w mowie i w piśmie.

§ 16. 1. Minister Łączności może cofnąć wydane świadectwo radiooperatora lub zawiesić jego ważność na określony okres czasu w razie stwierdzenia naruszenia postanowień regulaminu radiokomunikacyjnego przez posiadacza świadectwa w sposób lub w okolicznościach podważających zaufanie do jego przydatności jako radiooperatora.

2. Osoba, której cofnięto świadectwo lub której ważność świadectwa została zawieszona, obowiązana jest zwrócić je Ministerstwu Łączności w terminie wskazanym w decyzji.

§ 17. Osoby, które w myśl niniejszego rozporządzenia powinny wykazać się:

- 1) świadectwem radiotelefonisty w służbie żeglugi śródlądowej,
- 2) świadectwem radiotelefonisty w służbie lotniczej,

obowiązane są uzyskać to świadectwo w ciągu roku od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 18. Świadectwa radiooperatora dotychczas wydane zachowują swoją ważność!

§ 19. Traci moc rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 2 lipca 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o świadectwach operatorów radiowych (Dz. U. z 1937 r. Nr 57, poz. 452 i z 1947 r. Nr 56, poz. 304).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: w z. K. Kozłowski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Łączności z dnia 14 listopada 1967 r. (poz. 230).

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

godło
państwowe

MINISTERSTWO ŁĄCZNOŚCI

Świadectwo nr
(Certificate)

fotografia
35 X 50 mm

(własnoręczny podpis właściciela świadectwa)

str. 1

str. 2

.
(imię i nazwisko)
(name and christian name)

.
(data urodzenia)
(date of birth)

.
(miejscowość, powiat)
(place, district)

otrzymał świadectwo
(is the owner of certificate)

.
(rodzaj świadectwa)
(class of certificate)

pieczęć

str. 3